

SU KANUNU TASLAĞI

GENEL GEREKÇE

Yaşamın sürdürülebilirliği açısından vazgeçilmez bir doğal kaynak olan su; çevresel, ekonomik ve sosyal boyutlarıyla bütün sektörleri doğrudan veya dolaylı olarak etkileyen, stratejik nitelikte sektörler arası yatay bir konudur. Nüfus artışı, şehirleşme, gelişen tarımsal ve endüstriyel üretim nedeniyle artan su kullanımları ve iklim değişikliği gibi etkenler, su kaynakları üzerindeki baskıyı her geçen gün artırmaktadır.

İklim projeksiyonlarına göre; 2100 yılına kadar ortalama sıcaklıklarda 6°C'ye varan artış, yıllık yağışlarda yaklaşık %10 azalma ve ülkemizin su potansiyelinde %25'e varan düşüş öngörülmektedir. Bu süreç, bölgesel farklılıklar göstermekle birlikte yağış rejimindeki düzensizlikler taşkın ve kuraklık risklerini artırmakta; suyun miktar ve kalite bakımından sürdürülebilir yönetimini zorunlu kılmaktadır.

Türkiye'de su kaynaklarının korunması, geliştirilmesi ve sürdürülebilir şekilde yönetilmesine ilişkin görev ve yetkiler, suyun çok boyutlu yapısı nedeniyle farklı kurum ve kuruluşlar arasında dağılmış durumdadır. Mer'i mevzuat zaman içerisinde önemli bir birikim oluşturmuş olmakla birlikte, su yönetiminde planlama, tahsis, izleme, denetim, veri yönetimi, yaptırım ve kurumlar arası koordinasyon boyutlarında bütüncül bir çerçeve kanun ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Özellikle, su kaynaklarının kalite yönünden korunmasına ilişkin hükümler çeşitli mevzuatlarda yer almakta ancak suyun **miktar yönünden korunması, ölçülmesi, izlenmesi, denetlenmesi ve uygunsuzluklara ilişkin yaptırımların açık ve net biçimde düzenlenmesi** hususlarında önemli bir mevzuat boşluğu bulunmaktadır.

2872 sayılı Çevre Kanunu, çevrenin korunması, çevre kirliliğinin önlenmesi ve giderilmesine yönelik önemli hükümler içermekte; özellikle kirlilik ve bozulma üzerinden su kalitesinin korunmasına ilişkin yaptırım altyapısı sağlamaktadır. Ancak su kaynaklarının korunmasının yalnızca kirlilik boyutuyla ele alınması, iklim değişikliği kaynaklı baskılarla da artan su stresi, kuraklık, arz-talep dengesizliği karşısında yeterli değildir. Su kaynaklarının korunması; yalnızca kalitenin iyileştirilmesini değil, aynı zamanda **suyun miktarının korunmasını** da zorunlu kılmaktadır. **Suyun kaynağında korunması tedbirlerinin uygulanması, suya göre planlama yapılması, aşırı ve izinsiz kullanımın önlenmesi, ölçüm ve izleme sistemlerinin kurulması, suyun verimli kullanımı sağlayan teknik ve teknolojilerin yaygınlaştırılması ve kullanım sorumluluğunun açık şekilde tanımlanması gerekmektedir.**

Taslak ile su kaynaklarının **miktar ve kalite bakımından birlikte korunması** temel ilke olarak benimsenmektedir. Böylece su yönetimi, yalnızca kirlenme oluştuktan sonra müdahale eden bir anlayıştan çıkarılarak; kirliliğin kaynağında önlenmesini, su çekimlerinin izlenmesini, tahsise aykırı veya belgesiz kullanımların engellenmesini, çevresel hedeflerin korunmasını ve suyun ekosistem esaslı bir anlayışla yönetilmesini esas alan daha bütüncül bir yapıya kavuşturulmaktadır. Kanun, bu yönüyle hem kaliteye hem de miktara ilişkin yükümlülük, denetim ve uygulamaları birlikte düzenleyen ilk kapsamlı çerçeveyi oluşturmaktadır.

Su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi havza ölçeğinde, ekosistem temelli ve bütünlük bir yaklaşımla mümkündür. Mevcut durumda farklı ölçek ve nitelikteki plan ve strateji belgeleri arasında zaman zaman uyumsuzluklar ve uygulamada zorluklar yaşanabilmektedir. Nitekim ülkemizin 25 nehir havzası esas alınarak hazırlanan planlar ve diğer ilgili planların birbirleriyle

uyum içinde ve suya göre planlamayı esas alan şekilde hazırlanması ve uygulanması büyük önem arz etmektedir.

Taslak Su Kanunu ile havza ölçekli planların hukuki dayanağı güçlendirilmekte; planlarda belirlenen tedbirlerin uygulanması, izlenmesi ve denetlenmesi daha işlevsel bir yapıya kavuşturulmaktadır. Ayrıca her tür ve ölçekteki mekânsal planlama çalışmalarında suyun miktar ve kalitesinin gözetilmesi ve planlamanın suya göre yapılması esası açık biçimde düzenlenmektedir.

Taslak Kanunun getirdiği önemli düzenlemelerden biri de **yerüstü ve yeraltı sularının tek bir su yönetimi sistemi içinde entegre biçimde ele alınmasıdır**. Mevcut durumda yeraltı sularına ilişkin temel hükümler 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanun ile düzenlenmiş olup, bu alanda uzun yıllara dayanan bir uygulama tecrübesi ve kurumsal bilgi birikimi bulunmaktadır. Ancak günümüz koşullarında yeraltı sularının yalnızca araştırılması ve kullanılması değil; miktar ve kalite yönünden izlenmesi, korunması, tahsis esaslarının güncellenmesi, izinsiz kullanımların önlenmesi ve cezai uygulamaların güçlendirilmesi ihtiyacı doğmuştur. Bu nedenle Taslak ile, 167 sayılı Kanunun uygulama birikimi korunarak yeraltı suları yerüstü sularıyla birlikte bütüncül su yönetiminin parçası haline getirilmektedir. Böylece su kaynaklarının havza ölçeğinde tek bir anlayışla değerlendirilmesi, planlanması ve korunması mümkün hale gelmektedir.

Kanun Taslağı ile, özellikle yeraltı sularına ilişkin mevcut mevzuatta açık ve güçlü biçimde düzenlenmeyen bazı fiiller bakımından yeni uygulamalar getirilmektedir. Bunların başında **izinsiz yeraltı suyu sondajı, belgesiz kuyu açılması, çalışma izni ve tescil olmaksızın sondaj faaliyeti yürütülmesi, belgesiz veya tahsis fazlası su çekimi** ve gelmektedir. Bu fiillere ilişkin olarak yalnızca idari para cezaları değil, ekipmana el koyma, müsadere ve kuyunun kapatılması gibi daha güçlü sonuçlar öngörülmektedir. Bu yönüyle Taslak, su kaynaklarının özellikle miktar boyutunda korunmasına ilişkin mevcut mevzuatta bulunmayan veya yetersiz kalan hükümleri tamamlamakta; caydırıcılığı yüksek yeni bir hukuki rejim tesis etmektedir.

Taslak Kanun aynı zamanda su tahsis sistemini güçlendirerek su kullanımında hukuki güvenliği ve kamu yararını artırmaktadır. Su tahsisi yapma yetkisinin açık şekilde belirlenmesi, tahsis edilen sular için belge düzenlenmesi, tahsislerin belirli öncelik sırasına göre yapılması, suyun tahsis maksadına uygun kullanımının zorunlu hale getirilmesi ve tahsise aykırılıkların cezai uygulamalara bağlanması suretiyle hem suyun miktar yönünden korunması hem de kullanıcı sorumluluğunun netleştirilmesi amaçlanmaktadır. Böylece su kaynağının yalnızca fiziksel varlığının değil, kullanım rejiminin de korunması sağlanmaktadır.

Taslak ile ayrıca, su kaynaklarının korunmasına ilişkin **kaynak koruma, kullanım sorumluluğu, kalite standardı, ölçüm, izleme, veri kaydı, denetim ve idari yaptırım** mekanizmaları birbirini tamamlayan bir yapı içinde ele alınmaktadır. Korunan su alanları, içme-kullanma suyu koruma alanları ve referans su alanları daha açık biçimde tanımlanmakta; bu alanlarda su kalitesini ve ekosistem bütünlüğünü tehdit eden faaliyetlere karşı özel tedbirler ve caydırıcı uygulamalar öngörülmektedir. Özellikle içme-kullanma suyu havzaları bakımından, mevcut mevzuatta dağınık şekilde yer alan koruma yaklaşımı daha bütüncül bir sisteme dönüştürülmektedir. Bu kapsamda, koruma tedbirlerine aykırı faaliyetler bakımından diğer kanunlarda cezai uygulama bulunmayan haller için de özel idari para cezaları düzenlenmekte, tehlikeli maddeler bakımından ise daha ağır yaptırımlar getirilmektedir.

Taslak Kanun ile, **ölçüm, izleme ve veri yönetimi** alanında da önemli yenilikler getirilmektedir. Suyun etkin yönetilebilmesi için öncelikle ne kadar ve hangi kalitede su bulunduğunun, nerede ve ne şekilde kullanıldığının doğru ve karşılaştırılabilir verilerle izlenmesi gerekmektedir. Hâlihazırda farklı kurumlarda tutulan verilerde mükerrerlikler, yöntem farklılıkları ve koordinasyon eksiklikleri bulunabilmektedir. Bu nedenle Ulusal Su Bilgi Sistemi ile su kaynakları ve atıksulara ilişkin kalite ve miktar verilerinin kayıt altına alınması, değerlendirilmesi ve takip edilmesi amaçlanmaktadır. Gerçek ve tüzel kişilere veri işleme ve aktarma yükümlülüğü getirilmekte; ölçüm ve izleme sistemlerinin kurulması zorunlu tutulmaktadır. Böylece **su yönetiminde dijital dönüşüm** desteklenmekte, karar alma süreçleri daha sağlıklı ve veri temelli hale getirilmektedir.

Taslak, su verimliliği ve iklim değişikliğine uyum konularını da su yönetiminin asli unsurları arasında düzenlemektedir. İçme-kullanma suyu sistemlerindeki kayıpların azaltılması, endüstride döngüsel su kullanımı, tarımda basınçlı sulama yöntemlerinin yaygınlaştırılması, kentsel yeşil alanlarda kurakçıl peyzaj uygulamaları, deniz suyunun tamamlayıcı kaynak olarak değerlendirilmesi, yağmur suyu hasadı ve gri su sistemlerinin teşviki gibi hükümlerle suyun verimli kullanılması hukuki güvenceye kavuşturulmaktadır. Bu alanlarda getirilen yükümlülüklerin yaptırıma bağlanması ise Kanunun uygulanabilirliğini ve etkinliğini güçlendirmektedir.

Taslak Kanunun en önemli yönlerinden biri, **cezai ve idari yaptırım rejimini açık, sistematik ve caydırıcı biçimde kurmasıdır**. Mevcut durumda su yönetimi alanında birçok yükümlülük farklı düzenlemelerde yer almakla birlikte, bunların önemli bir kısmı yaptırımsız kalmakta ya da yalnızca su kalitesi ekseninde şekillenmektedir. Taslak ile su kaynaklarının korunmasına, tahsise aykırı kullanıma, ölçüm ve izleme yükümlülüklerine, içme suyu güvenliğine, su verimliliğine, koruma alanlarına aykırı faaliyetlere ve izinsiz kullanımlara ilişkin açık idari para cezaları getirilmektedir. Ayrıca bazı fiiller bakımından diğer kanunlarda bulunmayan yeni uygulamalar öngörülmekte; özellikle su kayıpları, suyun verimli kullanılmasına aykırı koşullar, halk sağlığı ihlali, yeraltı suyu rejiminde belgesiz sondaj, izinsiz kuyu açılması ve kaçak kullanım gibi fiillere daha sıkı şekilde yaptırım mekanizması geliştirilmiştir. Böylece su yönetiminde yaptırım boşluğu giderilmekte, mevzuatın uygulanabilirliği artırılmaktadır.

Kanun Taslağı, mevcut sistemde işleyen mekanizmaları ortadan kaldıran değil; onları güncel ihtiyaçlar doğrultusunda güçlendiren ve birbirleriyle uyumlu hale getiren bir yaklaşım benimsemektedir. Bu kapsamda 2872 sayılı Çevre Kanunu başta olmak üzere ilgili diğer kanunlarla çatışma olmaksızın, suya özgü meseleler bakımından özel hükümler ihdas edilmektedir. Taslak Su Kanunu ile, Çevre Kanunu'nda esas olarak kalite ve kirlilik temelli koruma rejimi tamamlayan, **suyun kalite ve miktarını aynı bütünün parçaları olarak birlikte düzenleyen** her iki alan bakımından da koruma, izleme, denetim ve uygulama altyapısı oluşturan mekanizma tesis edilmektedir.

Sonuç olarak Taslak Su Kanunu ile hedeflenen; suyu yalnızca kullanım konusu olan bir kaynak olarak değil, ekosistemlerin devamlılığı, toplum sağlığı, gıda güvenliği, ekonomik kalkınma ve refah, iklim değişikliğine uyum bakımından stratejik değere sahip bir varlık olarak ele alan bütüncül bir hukuki çerçevenin kurulmasıdır.

Bu çerçevede Taslak; su kaynaklarının kalite ve miktar yönünden birlikte korunmasını, yerüstü ve yeraltı suları ile ekosistemin entegre yönetimini, havza bazında katılımcı ve bütüncül yönetim anlayışının güçlendirilmesini, suya göre planlama yaklaşımının yerleştirilmesini, tahsis süreçlerinin öncelik esaslı, şeffaf ve tek elden yürütülmesini, sektörler arası adil

paylaşımın gözetilmesini, ölçüm, izleme, denetim ve veri yönetimi altyapısının güçlendirilmesini, su verimliliği ile iklim değişikliğine uyum kapasitesinin artırılmasını, dijital dönüşümün kurumsal zemine kavuşturulmasını ve mevcut mevzuatta eksik olan ve ikincil mevzuatın işlerliğini de artıracak idari ve cezai uygulamaların tamamlanmasını sağlamaktadır. Böylece, yürürlükteki mevzuatın kazanımlarını koruyarak ve diğer kanunlarla uyum içinde, su yönetiminde daha etkin, daha anlaşılır, daha uygulanabilir ve daha caydırıcı bir hukuki ve kurumsal yapı tesis edilmektedir.

SU KANUNU TASLAĞI

BİRİNCİ BÖLÜM

Başlangıç Hükümleri

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; su kaynaklarının korunması, kirliliğinin önlenmesi, iyileştirilmesi, geliştirilmesi, tahsisi, miktar ve kalite yönünden izlenmesi, denetlenmesi, verimli kullanılması ile sürdürülebilir su yönetiminin sağlanmasıdır.

(2) 16/12/1960 tarihli ve 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunda düzenlenmeyen hususlar bu Kanun hükümlerine tabidir.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Bakanlık: Tarım ve Orman Bakanlığını,

b) DSİ: Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünü,

c) Havza ölçekli planlar: Nehir havza yönetim planı, taşkın yönetim planı, kuraklık yönetim planı ve sektörel su tahsis planını,

ç) İçme-kullanma suyu güvenliği planı: İçme-kullanma suyu temin ve dağıtım sistemi aracılığıyla yeterli miktar ve kalitede suyun sürdürülebilir ve emniyetli bir şekilde son kullanıcıya ulaştırılmasına yönelik olarak hazırlanan planı,

d) İçme-kullanma suyu koruma alanları: İçme-kullanma suyu temin edilen veya edilmesi planlanan havzalarda Bakanlıkça belirlenen usûl ve esaslar çerçevesinde yerüstü sularının havzalarında Bakanlıkça, yeraltı sularının havzalarında ise DSİ'ce koruma alanı olarak tespit edilen alanları,

e) Korunan su alanları: İçme-kullanma suyu koruma alanlarını ve su kaynaklarının kalitesinin belirlenmesinde kullanılan referans su alanlarını,

f) Nehir havza yönetim planı: Sürdürülebilir bir koruma-kullanma dengesi gözetilerek su kaynaklarının ve canlı hayatının korunmasını ve geliştirilmesini sağlamak üzere katılımcı bir yaklaşımla havzanın tamamını esas alarak hazırlanan planı,

g) Su kaynağı: Yeraltı ve yerüstünde bulunan suları,

ğ) Su verimliliği belgesi: Su verimliliği sistemini kuran ve Bakanlıkça belirlenen kriterleri sağlayan faaliyetler için Bakanlıkça mavi, yeşil ve turkuaz olarak düzenlenen belgeyi,

ifade eder.

Suyun hukuki durumu

MADDE 3- (1) Genel sular Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır.

(2) Özel mülkiyete tabi tapulu arazideki kaynak sularının;

a) İçme-kullanma suyu olarak kullanılması durumunda, malik ya da zilyedin ihtiyacına kadar olan su miktarı,

b) Tarımsal sulama için kullanılması durumunda, 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 8/A maddesi uyarınca aynı Kanuna ekli 1 sayılı listedeki il/ilçe bazında belirlenmiş olan yeter gelirli arazi büyüklüklerinin altında kalan araziler için zati ihtiyacına kadar olan su miktarı,

kaynağın bulunduğu arazinin mülkiyetine tabi olup özel su niteliğindedir ve o kaynağın bulunduğu arazinin malik veya zilyedi tarafından aynı arazi içerisinde bedelsiz olarak kullanılır. İhtiyaç duyulan su miktarları DSİ'ce belirlenir.

(3) İkinci fıkrada belirtilen suların belirtilen miktarlar dışında kalan kısmı, genel su niteliğindedir.

Genel esaslar

MADDE 4- (1) Su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi kapsamında;

- a) Her canlının sağlıklı ve yeterli suya erişimi,
 - b) Su kaynaklarının katılımcı anlayışla havza bazında yönetimi,
 - c) Su kaynaklarının miktar ve kalitesinin ekosistem esaslı korunması, geliştirilmesi, iyileştirilmesi, verimli kullanılmasına yönelik uygulama ve çalışmaların teşviki ve desteklenmesi,
 - ç) Kirliliğin öncelikle kaynağında önlenmesi, azaltılması ve bertarafı,
 - d) Suya göre mekânsal planlama yapılması,
 - e) Korunan su alanlarının doğal yapılarının ve ekolojik dengelerinin korunması,
 - f) 167 sayılı Kanunda belirtilen hususlar hariç yeraltı sularından emniyetli verim haddinden fazla çekim yapılmaması,
 - g) İklim değişikliğinin su kaynaklarına olumsuz etkilerinin azaltılması, geleneksel olmayan su kaynaklarının ve iklim dostu teknolojilerin kullanılması,
 - ğ) Su kullanımlarında ölçüm ve izleme sistemlerinin kurularak verilerin kayıt altına alınması,
 - h) Su kaynaklarının korunması ve sürdürülebilir kullanımına ilişkin hedeflerin strateji belgeleri ve sektörel programlarda gözetilmesi
- esastır.

(2) Havzalar arası su aktarımı planlanmasında; ilgili havzalarda oluşması muhtemel hidrolojik, ekolojik, sosyolojik, ekonomik değişimler, iklim değişikliği etkileri ve mevcut planlar esas alınır.

İKİNCİ BÖLÜM

Su Verimliliği, Planlama, Teşvikler ve Su Hizmetlerinin Ücretlendirilmesi

İklim değişikliğinin su kaynaklarına etkisi ve su verimliliği

MADDE 5- (1) İklim değişikliğinin su kaynaklarına etkisinin belirlenmesi, olumsuz etkilerinin azaltılması ve uyum kapasitesinin artırılması amacıyla gerekli çalışmalar Bakanlıkça yürütülür. Bu kapsamda geliştirilecek politika, plan, program ve projeler; ilgili kurum ve kuruluşlar tarafından görev ve sorumlulukları dahilinde uygulanır.

(2) Bakanlıkça belirlenen usûl ve esaslar çerçevesinde; gerçek ve tüzel kişiler, su kaynaklarının verimli kullanılarak korunması için mavi, yeşil ve turkuaz su verimliliği belgesini almakla yükümlüdür.

(3) İçme-kullanma suyu sistemlerindeki su kayıp oranları, belirlenen sürede hedeflenen düzeye indirilir.

(4) Endüstriyel üretim süreçlerinde su verimliliği sağlayan yöntemler kullanılır, atıksuyun geri kazanılarak yeniden kullanımı yoluyla dögüsel su kullanımı sağlanır.

(5) Kentsel yeşil alanlarda kurakçıl peyzaj uygulanır.

(6) Basınçlı borulu sulama hattı ile hizmet verilen ve yeterli basıncın sağlanabildiği tarım alanlarında tarla içi basınçlı sulama yöntemleri kullanılır, su kullanımları ölçüm ve izleme sistemleri ile kayıt altına alınır. Su kısıtı olan yerlerde, basınçlı borulu sulama hattı ile hizmet verilmesine bakılmaksızın tarla içi basınçlı sulama yöntemlerinin kullanılması esastır.

(7) Tatlı su kaynaklarının yetersiz kaldığı ve denize kıyısı olan yerleşim yerlerinde, deniz suyunun arıtılarak tamamlayıcı kaynak olarak kullanılması ve enerji ihtiyacının yenilenebilir enerji kaynaklarından karşılanması önceliklidir. Deniz suyu arıtımında denizel ekosistem ve biyoçeşitliliğe, yüzme suyu kalitesine, deniz ticaretine, su ürünleri yetiştiriciliğine etkilerin belirlenmesi esastır.

Planlar

MADDE 6- (1) Su kaynaklarının korunması, sürdürülebilir ve verimli olarak kullanılması için su kaynaklarının kalite ve miktarını esas alan havza ölçekli planlar yapılır.

(2) Ulusal ve bölgesel kalkınma planları, tarımsal üretim planları, mekânsal planlar, havza ölçekli planlar, içme-kullanma suyu güvenliği planları ile master planlar, birbirleri ile uyumlu olarak suya göre planlama esasıyla hazırlanır.

(3) Her tür ve ölçekteki mekânsal plan çalışmalarında suyun miktar ve kalitesinin korunması hususunda Bakanlığın uygun görüşü alınır.

(4) Havza ölçekli planlar ve su verimliliği il planları Bakanlık tarafından hazırlanır.

(5) İçme-kullanma suyu güvenliği planları, büyükşehir belediyelerinde su ve kanalizasyon idareleri tarafından, büyükşehir olmayan yerlerde belediyeler tarafından, belediye sınırları dışında kalan yerlerde ise il özel idareleri tarafından Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara göre hazırlanır. Bu planlarda belirlenmiş tedbirlere uyulması zorunludur.

(6) Havza ölçekli planlar, Ulusal Su Kuruluna sunulmasının ardından, Cumhurbaşkanı onayı ile yürürlüğe girer.

(7) Nehir havza yönetim planlarında belirlenen tedbirler; sorumlu gerçek ve tüzel kişiler

tarafından uygulanır, planların ve uygulamaların takibi Bakanlık tarafından yapılır.

Teşvikler

MADDE 7- (1) İçme suyu arıtma tesislerini belirlenen standartlara göre kuran ve işleten idarelere, söz konusu tesiste kullanılan elektrik enerji tarifesinin %50'sine kadar indirim uygulanır. Bu oranı yüzde yüze kadar artırmaya Cumhurbaşkanı yetkilidir.

(2) Bu Kanunda yer alan yasakları ihlal eden veya verilen süre içinde yükümlülüklerini yerine getirmeyenler; bu maddede yazılı olan 18/4/2006 tarihli ve 5488 sayılı Tarım Kanunu ile 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun 29 uncu maddesi kapsamında verilen teşvik tedbirlerinden yararlanamazlar.

(3) Bu madde uyarınca sağlanacak teşviklerin finansmanı, yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununda Bakanlığın bütçesine bu amaç için konulan ödenekten ve dış kaynaklardan sağlanır.

(4) Bu Kanun kapsamında yer alan faaliyetler için aynı faaliyete ait birden fazla teşvikten yararlanılamaz.

Su hizmetlerinin ücretlendirilmesi

MADDE 8- (1) İçme-kullanma suyu tarifeleri maliyetinin altında belirlenemez.

(2) DSİ tarafından inşa edilen ve mülkiyeti dahilinde bulunan sulama tesisleri için tarımsal sulama suyu hizmet bedeli 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce Yürütülen Hizmetler Hakkında Kanun uyarınca DSİ'ce belirlenir.

(3) 4/12/1984 tarihli ve 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtım ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun ve 14/3/2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu kapsamındaki su kullanımları, ilgili mevzuatta belirtilen ücretler dışında ayrıca bedele tabi tutulmaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ulusal Su Bilgi Sistemi, İzleme ve Su Tahsisi,

Ulusal Su Bilgi Sistemi

MADDE 9- (1) Su kaynakları ve atıksuların kalite ve miktarına ilişkin verilerin toplanması, değerlendirilmesi ve takip edilmesi amacıyla Bakanlıkça Ulusal Su Bilgi Sistemi kurulur.

(2) 24/3/2016 tarihli ve 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla ve 20/2/2020 tarihli ve 7221 sayılı Coğrafi Bilgi Sistemleri ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun hükümlerine göre Ulusal Su Bilgi Sistemindeki veriler Bakanlıkça belirlenen şartlar dahilinde gerçek ve tüzel kişiler ile paylaşılabilir.

(3) Bakanlıkça belirlenen gerçek ve tüzel kişiler, su yönetimine ilişkin sahip oldukları bilgi ve verileri Ulusal Su Bilgi Sistemine doğrudan işlemek ve servis aracılığı ile aktarmakla mükelleftir.

İzleme

MADDE 10- (1) Su kaynaklarının miktarının tespitine yönelik izleme noktalarının belirlenmesi, ölçüm faaliyetleri ve değerlendirmeleri DSİ tarafından yapılır.

(2) İzleme verilerinin entegrasyonu, kaynakların etkin kullanımı ve sürdürülebilirliğinin sağlanması için Bakanlıkça, ilgili kurum ve kuruluşlarla koordinasyon halinde izleme programları hazırlanır. İlgili kurum ve kuruluşlarca programa uygun izlemeler yapılarak Ulusal Su Bilgi Sistemine işlenir.

(3) Su kullanımlarında ölçüm ve izleme sistemlerinin kurularak verilerin kayıt altına alınması ve Ulusal Su Bilgi Sistemine dahil olması zorunludur. Bu kapsamda:

a) İçme-kullanma suyu amaçlı kaynaktan çekilen ve dağıtılan suyun miktarının ölçümü, hizmeti veren idarelerce yapılır.

b) Su tahsis belgesi alanlar miktar ölçüm sistemlerini kurmak ve işler vaziyette tutmak zorundadır.

Su tahsisi

MADDE 11- (1) Su tahsisi yapma yetkisi DSİ'ye aittir. Suyun miktarı, kalitesi, havzanın özelliği, iklim değişikliği etkileri, zaruri ihtiyaçlar ve şartlar ile maksat hisseleri belirlenmiş olan tesisler müstesna olmak üzere suların kullanımında aşağıda belirtilen öncelik sırası uygulanır:

a) İçme ve kullanma için su ihtiyacı.

b) Çevresel akış ihtiyacı.

c) Tarımsal sulama, hayvancılık ve su ürünleri yetiştiriciliği için su ihtiyacı.

ç) Enerji üretimi, endüstri ve madencilik için su ihtiyacı.

d) Ticaret, turizm, rekreasyon, taşıma, ulaşım ile sair su ihtiyaçları.

(2) Tahsis edilen sular için su tahsis belgesi verilir. Suyun tahsis belgesine uygun kullanımı esastır. Suyun kalite yönünden analizi tahsis sahibinin sorumluluğundadır.

(3) Tahsis süresi, mevcut ve mutasavver projeler açısından değerlendirilerek DSİ tarafından belirlenir. Tahsisin süre ve miktar bakımından azaltılması, artırılması veya iptali hususunda DSİ yetkilidir.

(4) Su tahsis belgeleri devredilemez. Ancak, tahsis yapılan arazinin veya işletmenin el değiştirmesi ve doksan gün içerisinde talep edilmesi halinde mevcut tahsis şartları değiştirilmeksizin kalan tahsis süresi için yeniden su tahsis belgesi düzenlenebilir. Ayrıca, tahsis sahibi şirketin kendisine tahsis edilen sudan, bağlı kuruluşlarının kullanımı amacıyla toplam tahsis miktarını aşmamak kaydıyla su kullanımı için yapılan başvurular DSİ tarafından değerlendirilir.

(5) Organize sanayi bölgesi, teknoloji geliştirme bölgesi, endüstri bölgesi, serbest bölge ve organize tarım bölgesi için yer seçimi yapılırken su kaynağı ile ilgili Bakanlık görüşü alınır.

(6) Su kayıp oranlarını ilgili mevzuat ile belirlenen sürede hedeflenen düzeye indirme yükümlülüğünü yerine getirmeyen belediyelere içme suyu maksatlı ilave su tahsisi yapılmaz.

(7) Özel mülkiyete tabi olup genel su niteliğinde olan kaynak suları ile Hazinesinin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerdeki kaynak suları içme suyu, tarımsal sulama, enerji, hayvancılık maksatlı tahsisler hariç olmak üzere, DSİ'den su tahsisine ilişkin uygunluk görüşü alınarak büyükşehirlerde yatırım izleme ve koordinasyon

başkanlıklarınca, diğer illerde il özel idarelerince kiraya verilir. Aynı taşınmazdaki kaynak suyu miktar olarak kısımlara bölünerek de kiralanabilir. Kiralamaya hak kazananlar adına DSİ tarafından su tahsis belgesi düzenlenir. Tahsil edilen kira gelirinden; kaynak suyunun çıktığı yer, köy sınırları içinde ise o yerdeki köy tüzel kişiliğine %15, büyükşehir belediyesi olan illerde ilgili büyükşehir belediyesine, diğer illerde ilgili belediye sınırlarında ise belediyeye %25 oranında pay verilir. Ancak; 22.03.1971 tarihli ve 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununda belirtilen su ve su alanları kiralamaları için kaynak suyu için tahsil edilen kira gelirlerinden pay verilmesi hususunda bu madde hükümleri uygulanmaz. Kiralama süresi, DSİ tarafından belirlenen tahsis süresini geçmemek kaydıyla en fazla on yıl olarak belirlenir.

(8) Su tahsis sicili, DSİ tarafından tutulur. Su kaynaklarıyla ilgili idari karar ve işlemlerden doğan ihtilafların çözümlenmesinde, bu sicildeki kayıt ve bilgiler esas alınır.

(9) Su tahsisine bağlı faaliyetlere veya tesislere verilen izin, kiralama ve benzeri iş ve işlemlerin faaliyetten sorumlu kurum ve kuruluşlar tarafından iptal edilmesi halinde, DSİ tarafından yapılan su tahsisi hükümsüzdür.

(10) Tahsis edilen suyun kullanımı için ihtiyaç duyulan taşınmazlar ile ilgili kamulaştırma, satın alma, kiralama, irtifak hakkı, geçit hakkı, tahsis ve her türlü izin işlemleri, adına su tahsisi yapılanlar tarafından gerçekleştirilir.

(11) Tahsise konu su kaynağı hiçbir şekilde haczedilemez, rehnedilemez ve üzerine ihtiyati tedbir konamaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Su Kaynaklarının Korunması, Cezalar ve Denetim

Su kaynaklarının korunması

MADDE 12- (1) Su kaynaklarının korunması amacıyla;

- a) Çevresel hedefler ve bu hedeflere ulaşılması için alınması gereken tedbirler,
- b) Korunan su alanları ve bu alanların korunmasına yönelik usûl ve esaslar,
- c) Çevresel kalite ve sulama suyu standartları,

Bakanlıkça belirlenir.

(2) Çevresel kalite ve sulama suyu standartlarına uygun olarak alıcı ortam esaslı deşarj kriterleri Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığınca belirlenir.

(3) Su kaynağından ve doğal mineralli sulardan, su tahsis belgesi olmadan veya su tahsis belgesinin maksadına aykırı şekilde ya da belirtilen tahsis miktarından daha fazla su kullanmak yasaktır.

(4) İnşa aşamasında veya işletmede olan sulama kanalları, servis yolları, drenaj kanalları, taşkın kontrol tesisleri, terfi merkezleri, barajlar, göletler ve düzenlenmiş göller gibi tüm su yapılarını DSİ'nin izin verdiği faaliyetler dışında kullanmak, suya girmek veya yüzmek yasaktır.

İçme suyunun arıtılması

MADDE 13- (1) İçme suyu arıtma tesisleri, Bakanlıkça belirlenen kriterlere göre

büyükşehir belediyeleri sınırları içerisinde su ve kanalizasyon idareleri, büyükşehir olmayan illerde belediyeler tarafından kurulur, işletilir, izlenir ve arıtma verimi Bakanlığa rapor edilir.

(2) İçme suyu arıtma tesislerini işletecek olan personelin Bakanlıktan sertifika alması zorunludur. Proses onayı, sertifika alınması ve ücretlendirilmeye ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Cezalar

MADDE 14- (1) Bu Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası kapsamında Bakanlıkça belirlenen usûl ve esaslara göre yeşil ve turkuaz su verimliliği belgesini almayanlara 100.000 Türk Lirasından 5.000.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

(2) Yeşil ve turkuaz su verimliliği belgesi alma yükümlülüğü olmayanlardan;

a) İçme-kullanma suyu sistemlerinde su kayıp hedeflerini sağlamayan ilçe ve belde belediyelerinde her %1'lik su kayıp oranına karşılık olarak her yıl için belediye sınırları içerisinde adrese dayalı nüfus kayıt sisteminde kayıtlı kişi başına 25 Kuruş idari para cezası verilir.

b) İzleme ve ölçüm sistemlerini kurmayanlara veya çalışır vaziyette tutmayanlara 10.000 Türk Lirasından 200.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

c) Kentsel yeşil alanların en az %30'unda kurakçıl peyzaj uygulamasını gerçekleştirmeyenlere 50.000 Türk Lirasından 250.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

(3) Bu Kanunun 5 inci maddesinin altıncı fıkrasına aykırı davrananlara su kullanım hizmet bedeli iki kat tahakkuk ettirilir.

(4) Bu Kanunun 6 ncı maddesinin beşinci fıkrası kapsamında içme-kullanma suyu temin ve dağıtım sistemlerinde gerekli tedbirleri almayan ve içme suyu güvenliğini sağlamak için gerekli personel, ekipman ve malzemeyi hazır bulundurmayan idarelere 100.000 Türk Lirasından 350.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

(5) Bu Kanunun 6 ncı maddesinin yedinci fıkrasında belirlenen tedbirleri süresi içerisinde almayarak su kaynaklarının kalite ve miktarını olumsuz etkileyen ve yetkili makamların gerekli gördükleri değişiklikleri tanınan sürede yapmayanlara, ilgili mevzuatla belirlenen yaptırımlar uygulanır. Mevzuatta yaptırım bulunmayan hallerde 600.000 Türk Lirası, tedbirlerin tehlikeli maddeler ile ilgili olması durumunda 1.200.000 Türk Lirası idari para cezası verilir.

(6) Bu Kanunun 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrası ile 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (a) ve (b) bentleri aykırı davrananlara 10.000 Türk Lirasından 200.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

(7) Bu Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasına aykırı olarak suyu tahsis belgesine uygun kullanmayanlara 5.000 Türk Lirasından 500.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. İzinsiz kullanılan su kullanım hizmet bedeli, tahsis belgesindeki su miktarı esas alınarak iki katı olarak uygulanır.

(8) Bu Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca belirlenen usul ve esaslara aykırı davrananlara, diğer kanunlarda yaptırım öngörülmemiş olması halinde 1.300.000 Türk Lirası, bu alanda kirlenmenin tehlikeli maddeden kaynaklanması durumunda ise 2.000.000 Türk Lirası idari para cezası verilir. Cezaya konu fiilin içme-kullanma suyu havzalarının su yüzeyinde ya da maksimum su kotundan itibaren yatayda bin metre içerisindeki alanda gerçekleşmesi durumunda ceza iki katı uygulanır.

(9) Su kaynaklarının ve doğal mineralli suların, bu Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı olarak su tahsis belgesi olmadan veya tahsis miktarından daha fazla su kullanılması halinde;

a) İçme ve kullanma maksatlı olarak kullananlara, köylerde ve kırsal mahallelerde 1.000 Türk Lirası, belediye sınırları içerisinde 5.000 Türk Lirası,

b) Zirai maksatlı kullananlara 2.000 Türk Lirasına ilave olarak tahsis miktarını aşan kısım veya belgesiz kullanılan miktar için DSİ tarafından hesaplanan metreküp başına 25 Kuruş,

c) Su ürünleri yetiştiriciliğinde sayaç okumalarında veya DSİ tarafından yapılan anlık ölçümlerde, tahsis miktarını aşan kısım veya belgesiz kullanılan miktarda 50 l/s'ye kadar su kullananlara 75.000 Türk Lirası, 50-500 l/s arasında kullananlara 250.000 Türk Lirası, 500 l/s'den daha fazla kullananlara 500.000 Türk Lirası,

ç) Hidroelektrik enerji hariç olmak üzere diğer enerji tesisleri, endüstri, madencilik, sanayi, ticaret, turizm, rekreasyon, taşıma, ulaşım ve diğer maksatla kullananlara 7.000 Türk Lirasına ilave olarak tahsis miktarını aşan kısım veya belgesiz kullanılan miktar için DSİ tarafından tespit edilen sanayide kullanımlara metreküp başına 2 Türk Lirası ve diğer kullanımlara metreküp başına 1 Türk Lirası

idari para cezası verilir.

(10) Bu Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına aykırı olarak;

a) İçme suyu arıtma tesisini kurmayan ve işletmeyen belediyelere, nüfusu 1.000.000'dan fazla olanlara 5.000.000 Türk Lirası, 1.000.000 ila 500.000 arasında olanlara 3.750.000 Türk Lirası, 500.000 ila 100.000 arasında olanlara 1.500.000 Türk Lirası, 100.000 ila 50.000 olanlara 375.000 Türk Lirası, 50.000 altında olanlara 250.000 Türk Lirası idari para cezası verilir.

b) Arıtma veriminin takibi ve izlemesini yapmayan ve Bakanlığa rapor etmeyenlere 250.000 Türk Lirası idari para cezası verilir.

(11) Yerüstü sularında inşai çalışmaları izinsiz yapanlara 75.000 Türk Lirası idari para cezası verilir.

(12) Bu Kanunda belirtilen idari para cezaları ile ilgili başkaca bir husus bulunmaması halinde, bu cezaların verilmesini gerektiren fiillerin işlenmesinden itibaren üç yıl içinde ilk tekrarında bir kat, ikinci ve müteakip tekrarında iki kat artırılarak verilir. Su tahsisi ile ilgili olan ihlalin ilk tekrarında ceza iki katı olarak uygulanır ikinci tekrarında ise ayrıca su tahsis belgesi iptal edilir.

Denetim

MADDE 15- (1) Diğer Kanunlarla verilen görevler saklı kalmak üzere suyun kalitesini olumsuz yönde etkileyen faaliyetler için havza bazında tespit çalışması, Bakanlıkça veya su kurullarınca yapılır.

(2) Bu Kanun kapsamında korunan su alanları, içme-kullanma suyu güvenliği, içme suyu arıtma tesisi ve su verimliliği ile ilgili denetimler, Bakanlık tarafından yapılır.

(3) Doğal mineralli sular dahil su kaynaklarının izinsiz kullanımlarının tespiti, tahsis maksatlarına ve şartlarına uygunluğu ile bu Kanununun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrasına ve 5 inci maddesinin altıncı fıkrasına ilişkin denetimler, DSİ tarafından yapılır. Bu fıkradaki denetimler sırasında DSİ'nin talebi üzerine mülki amir tarafından mahallinde gerekli güvenlik önlemlerinin alınması sağlanır. DSİ tarafından yapılan denetim sonucunda tespit edilen izinsiz

su kullanımlarında, tecavüzlerin önlenmesi ve müdahalenin menî faaliyetlerine ilişkin gerekli iş ve işlemler 4/12/1984 tarihli ve 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyedliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanun hükümleri doğrultusunda yürütülür

(4) Bu Kanunda belirtilen cezai durumların tespiti işlemleri veya denetim sırasında talep edilmesi üzerine mülki amir tarafından mahallinde gerekli güvenlik önlemlerinin alınması sağlanır.

İdari yaptırımlarda yetki

MADDE 16- (1) Bu Kanunla denetim yetkisi tanınan idareler, idari yaptırım uygulama yetkisini de haizdir.

(2) Bakanlığın denetim, izleme ve idari para cezası verme yetkileri, gerektiğinde Bakanlıkça; DSİ'ye, il özel idarelerine, belediye başkanlıklarına, su ve kanalizasyon idarelerine, Türkiye Çevre Ajansına, Emniyet Genel Müdürlüğüne, Jandarma Genel Komutanlığına ve Sahil Güvenlik Komutanlığına kısmen veya tamamen devredilebilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

(3) Bu Kanunda öngörülen idari yaptırım kararlarından Bakanlık tarafından verilecek olanlar merkez teşkilatında genel müdürler, taşrada ise mahallin en büyük mülki amiri tarafından; DSİ tarafından verilecek olanlar ise merkezde DSİ Genel Müdürü, taşrada bölge müdürlerince verilir.

(4) Bu Kanun uyarınca Bakanlık tarafından verilen idari para cezalarının %50'si genel bütçeye, %50'si Bakanlık bütçesine gelir kaydedilir. Bu Kanuna göre DSİ, büyükşehir belediyeleri, belediyeler ve su ve kanalizasyon idareleri tarafından verilen idari para cezalarının tamamı idari para cezasını veren idarelerin bütçesine gelir kaydedilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Değiştirilen ve yürürlükten kaldırılan mevzuat

MADDE 17- (1) 28/4/1926 tarihli ve 831 sayılı Sular Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

(2) 16/12/1960 tarihli ve 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanununun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 1 – Yeraltı suları genel sular kapsamında olup Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. Yeraltı sularının her türlü araştırılması, rezerv tespiti, sondaj veya kuyu açılarak çıkarılması, kullanılması, korunması, miktar ve kalite yönünden izlenmesi ve tescili bu Kanun hükümlerine tabidir.”

(3) 167 sayılı Kanununun 2 nci maddesinde yer alan “veya aynı bölgede bulunan ve halin icaplarına göre bitişik arazi sahibi gibi aynı yeraltı suyu imkanlarından faydalanması lazım gelen kimse” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, aynı maddeye aşağıdaki tanımlar eklenmiştir.

“İzleme: Yeraltı suyunun miktar ve kalite durumunun takip edilmesi.

Ticari su: Doğal haliyle veya işlenerek içme suyu olarak satılmak üzere çıkarılan yeraltı suları, imalat sanayinde nihai ürünün içeriğinde yer alan yeraltı suları ile asli faaliyeti temizlik olan işletmelerde kullanılan yeraltı suları.

DSİ: Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü.

Susuzlaştırma: Yeraltı suyunun çalışma alanından kontrollü olarak çekilmesi.”

(4) 167 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlan edilmiş yeraltı suyu işletme sahaları içinde kuyu açılması:

Madde 4- Yeraltı suyu işletme sahaları içinde 8 inci madde hükmüne göre belge alınarak açılması gereken kuyuların yerleri, derinlikleri ve diğer vasıflarıyla çekilecek su miktarı DSİ tarafından tayin ve tespit edilir.

Yeraltı suyu işletme sahalarında 8 inci madde kapsamına giren her türlü yeraltı suyu tesisleri, DSİ tarafından yürürlüğe konulan teknik talimatname hükümlerine göre meydana getirilir.

Kuyu açan kimse, bulunan suyun ancak kendi faydalı kullanım ve faydalı ihtiyaçlarına yetecek miktarını kullanmaya yetkilidir.

Hazinenin özel mülkiyetinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerdeki ticari sular, bu yerler üzerinde ilgili kurumdan ticari su kullanımı amacıyla irtifak hakkı, kullanma izni veya kiralama hakkı almış olan aynı veya şahsi hak sahiplerine, toplam süresi bu haklara sahip olduğu süreyi aşmamak şartıyla DSİ tarafından doğrudan kiraya verilebilir. Bunun dışında kalan özel mülkiyete tabi taşınmazlardaki ticari sular taşınmaz mal sahibine veya aynı ya da şahsi hak sahiplerine toplam süresi bu haklara sahip olduğu süreyi aşmamak şartıyla doğrudan kiralanabilir. Kiralama bedeli DSİ tarafından belirlenir. Kiralama süresi en fazla on yıl olarak belirlenir. Kira süresinin bitiminde DSİ'nin uygun görmesi halinde her defasında on yıla kadar uzatılabilir. Tahsil edilen kira bedelleri DSİ bütçesine gelir kaydedilir.

Faydalı ihtiyaç miktarı, tahsis edilecek maksada göre ilgili bakanlıkların mütalaası alınmak suretiyle, DSİ tarafından tayin ve tespit edilir.”

(5) 167 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kendi faydalı ihtiyaçlarına yetecek” ibaresi “tahsis edilen” şeklinde değiştirilmiş, aynı fıkranın sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak, bir sulama teşkilatı sahası içinde kalan yerlerde tarımsal sulama amaçlı başvuranlara, arama izni verilmez.”

(6) 167 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Su temini veya susuzlaştırma maksadıyla, boyları ve kesitleri ne olursa olsun, ufki veya meyilli her türlü galeri, tünel, çukur, sondaj ve kuyular.”

(7) 167 sayılı Kanunun 9 uncu maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Arama süresi içinde kuyu açacak olan firma veya makine sahibi arama belgesinde belirtilen koordinatın bağlı olduğu ilin veya ilçenin mülki amirinden çalışmaya başlamadan önceki on iş günü içerisinde arama belgesi ve makine tescil belgesi ile başvurarak çalışma izni almak zorundadır.

Her tür sondaj çalışmalarının mevzuata uygunluğu mülki amirler tarafından denetlenir. Arama belgesi ve çalışma yerinin bağlı olduğu mülki amirden alınmış çalışma izin belgesinden

herhangi biri bulunmayanların sondaj çalışmaları durdurulur ve ilgilileri hakkında 18 inci madde hükümleri uygulanır.”

(8) 167 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasının ikinci, üçüncü ve dördüncü cümleleri yürürlükten kaldırılmış aynı maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Kullanma belgelerinde belirtilen tahsislerden metreküp bazlı tahsis bedeli alınır. Alınacak bedeller kullanım amaçlarına göre; DSİ'nin teklifi üzerine DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlık tarafından belirlenir.

Kullanma belgeleri beş yıllık süre için geçerlidir. Süresi biten kullanma belgelerinin güncelleme işlemleri yapılır. Kullanma Belgelerinin süresinin son otuz günü içerisinde belge yenileme başvurusu yapılır. Yenileme başvurusu yapılmaması durumunda belge, süresi sonunda geçersiz sayılır.

DSİ kullanma belgelerinde yer alan tahsis miktarını belirlemeye, arttırmaya ve azaltmaya yetkilidir.

Yenileme başvurusu yapılmayan veya yenileme başvurusu yapılmasına rağmen kullanma belgesi verilmeyen kuyuların kullanılmaya devam edilmesi halinde 18 inci madde hükümleri uygulanır.”

(9) 167 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yer alan “hiçbir ücrete” ibaresi yürürlükten kaldırılmış, aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Arama, kullanma ve yenileme başvurularında bin Türk Lirası başvuru bedeli alınır. Bu bedel, takvim yılı başından geçerli olmak üzere her yıl bir önceki yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Tahsil edilen bedeller DSİ bütçesine gelir kaydedilir.”

(10) 167 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 14- Emniyetli verimi dolmuş ve tahsise kapatılmış sahalarda, insani tüketim amaçlı içme kullanma suyu temin etmekle yükümlü kamu kurum veya kuruluşlarının talepleri, başka kaynaklardan temin edilememesi şartıyla, DSİ tarafından uygun görülen miktar ile sınırlı olmak üzere karşılanır.”

(11) 167 sayılı Kanunun 15 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Yeraltı suları aramasında çalışacak sondaj makineleri Jeoloji Mühendisleri Odası ve Makine Mühendisleri Odası tarafından yetkilendirilmiş mühendislik/müşavirlik firmaları onayından sonra trafik tescili yapılarak onaylı takip cihazı takılmış olarak DSİ tarafından kayıt altına alınır. Trafik tescili ve DSİ kaydı yapılmamış makineler sondaj faaliyetinde bulunamaz.”

(12) 167 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 16– Sondaj makineleri, arama, kullanma, ıslah ve tadil ameliyelerinin şartları ve kuyuların açılmasında görev alacak mühendis, sondör ve diğer fen elemanlarının hak ve yetkileriyle mesuliyetleri DSİ tarafından belirlenir.”

(13) 167 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 18– Bu Kanundaki vecibeleri yerine getirmeyenler bu hareketlerinden dolayı, diğer kanunlara göre suç oluşturmadığı takdirde, bu madde hükmüne göre cezalandırılırlar.

a) Su temini maksadıyla DSİ'den belge almadan sondaj, çukur, galeri veya tünel açtıran veya kullanan taşınmaz sahiplerine, aynı veya şahsi hak sahiplerine, kasten yanlış bilgi

verenlere yüz bin Türk Lirası idari para cezası uygulanır. Ceza uygulanmakla beraber, kuyunun açılıp işletilmesinde DSİ'ce bir mahzur görülmezse, başvuru yapılması halinde kuyu sahibine gerekli belge verilir. Aksi hâlde, kuyu kapatılır veya kapattırılır.

b) İşbu Kanunda belirtilen izin ve belgeleri almadan, makine veya araç marifeti ile kuyu açanlar veya kazı yapanlar, yeraltı suyunu kirletenler, sondaj veya kazı yapan makinenin sahipleri ve sondaj veya kazı faaliyetinde çalışanlar, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ve on bin gün adlî para cezası ile cezalandırılır.

c) Belgesiz kuyu açılması sırasında kullanılan makine, nakil vasıtaları ve ekipmanların tümüne 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunu uyarınca kolluk kuvvetleri tarafından el konur. El konan mallar, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere edilir.

ç) Kullanma belgesinde belirtilen tahsisten fazla su çektiği belirlenen gerçek veya tüzel kişilere, 6 ncı madde kapsamında dışında, bulunduğu arazi veya tesis dışına su taşıyanlara; ilk seferinde yüz bin Türk Lirası, ilave olarak tahsis fazlası her metreküp için yüz Türk Lirası, tekrarı halinde tahsis fazlası kullanımın iki katı idari para cezası verilir ve kullanma belgesi iptal edilerek kuyu kapatılır veya kapattırılır.

d) Bu Kanunun 9, 10 ve 11 inci maddesi hükümlerine ve arama, kullanma, ıslah ve tadil faaliyetleri sırasında, bu maddenin ç bendinde belirtilen durum hariç, konulan şartlara aykırı hareket edenler, 8 inci maddenin son fıkrasındaki mecburiyete riayet etmeyenler yüz bin Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. Ceza uygulanmakla beraber, kuyunun açılıp işletilmesinde DSİ tarafından bir mahzur görülmezse, kullanılmaya devam eder aksi takdirde kullanımı uygun görülmeyen kuyu kapatılır veya kapattırılır.

e) Bu madde kapsamında yapılacak işlemlerin yürütülmesine engel olanlar yüz bin Türk Lirası idari para cezası ile cezalandırılır.

f) Bu maddede belirtilen cezai durumların tespiti ve kuyuların kapatılması veya kapattırılması işlemleri sırasında DSİ'nin talebi üzerine mülki amir tarafından mahallinde gerekli güvenlik önlemlerinin alınması sağlanır. Kuyu kapatılana veya kapattırılana kadar her türlü sorumluluk kuyu açtırana veya arazi sahibine aittir. Bu madde kapsamında kuyu kapatılması gereken hallerde kuyudan kaynaklanan zararlar ile kuyuyu kapatma masrafları kuyuyu açtırandan ve Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerler ile Hazinesinin özel mülkiyetinde bulunan yerler hariç taşınmaz sahibinden müştereken ve müteselsilen tahsil edilir.

g) Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.

h) Bu Kanuna göre verilen idari para cezaları DSİ'ye gelir olarak kaydedilir.”

(14) 167 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 19- 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanunu ile 3/6/2007 tarihli ve 5686 sayılı Jeotermal Kaynaklar ve Doğal Mineralli Sular Hakkında Kanun kapsamında sayılan sular hakkında bu Kanun hükümleri uygulanmaz. İnsani ve sanayi amaçlı yeraltı suyu temini amacıyla açılmış olsa bile, bu kanunların tanımladığı gaz, mineral ve benzeri içeriklere sahip kuyularla ilgili her tür işlem bu Kanundan müstesnadır. Ancak, sekizinci maddenin son fıkrası hükmü mahfuzdur.”

(15) 167 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“İzleme

EK MADDE 1- DSİ yeraltı suyunu miktar ve kalite yönünden izler.”

“Koruma alanı

EK MADDE 2- İçme suyu temin edilen veya edilmesi planlanan kuyu, kaynak ve yeraltı suyu depolarından uygun görülenler için, DSİ'nin teklifi ve bağlı olduğu Bakanlığın onayıyla

koruma alanları belirlenir. Koruma alanları Resmî Gazete ilan ile yürürlüğe girer. Koruma alanları ilan şartlarına uyulması esastır.”

“Jeotermal alanlardaki yeraltı suyu uygulamaları

EK MADDE 3- 5686 sayılı Kanun kapsamında jeotermal ruhsat alanları ve koruma alan ilanlarında DSİ'nin uygun görüşü aranır.

5686 sayılı Kanun kapsamında yapılan faaliyetler, bu Kanunun uygulanmasında herhangi bir izin şartı, engel ve kısıtlama getiremez.”

“Ek Madde 4- DSİ'nin bağlı olduğu Bakanlıkça çıkarılacağı belirtilen Yönetmelikler hariç, bu Kanunun gerekli görülen hükümlerinin uygulamasına yönelik usul ve esaslar Yönetmelikte belirlenir.”

(16) 167 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Geçici Madde 4- Bu Kanunun 10 uncu maddesi hükümleri, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilmiş olan kullanma belgeleri hakkında da uygulanır. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce alınmış kullanma belgelerinin güncellenmesi işlemleri bu Kanunun Ek-4 üncü maddesindeki Yönetmelikte belirlenir.

Geçici Madde 5- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce belgesiz olarak kuyu açtıranlar veya kullananlar bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde DSİ'ye kuyularını bildirmeleri ve aynı süre içerisinde belgesiz kuyu kayıt bedeli olan yirmi bin Türk Lirasını yatırmaları halinde, ilgililer hakkında, bu Kanun hükümlerine göre yaptırım uygulanmaz. Tahsil edilen bedeller, DSİ bütçesine gelir kaydedilir.

Bu kuyulardan teknik ve hukuki olarak kullanma belgesi alabilecek olanlara kullanma belgesi düzenlenir. Aksi durumda, masraf alınmaksızın DSİ tarafından kuyu kapatılır veya kapatılır. Her iki durumda da kuyu kayıt bedeli olarak alınan bedel iade edilmez.

Geçici Madde 6- Bu maddenin yayımlandığı tarihten önce diğer kurumlarca yapılmış olan kiralamalara ilişkin bütün bilgi ve belgeler maddenin yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içerisinde DSİ'ye verilir ve bu kiralamalara ilişkin işlemler DSİ tarafından yürütülür.”

(17) 3/7/1968 tarihli ve 1053 sayılı Belediye Teşkilâtı Olan Yerleşim Yerlerine İçme, Kullanma ve Endüstri Suyu Temini Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü paragrafında yer alan “30” ibaresi “10” şeklinde değiştirilmiştir. Aynı maddenin altıncı paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun kapsamında Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılan işler dolayısıyla Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ile belediyeler arasında imzalanan protokol uyarınca belediyeler tarafından borçlanılan tutarlara karşılık, bu belediyeler adına her ay genel bütçe vergi gelirleri tahsilatı toplamı üzerinden ayrılan paylardan 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrasında belirtilen kesintilerden sonra kalan kısımdan, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün talebi üzerine, ilgisine göre Hazine ve Maliye Bakanlığı veya İller Bankası Anonim Şirketi tarafından kesinti yapılarak Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü hesabına takip eden ayın sonuna kadar borcun tamamı kapatılacak şekilde aktarılır.”

(18) 1053 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına ilk cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ancak içme-kullanma suyu sistemlerindeki su kayıp oranlarını belirlenen sürede hedeflenen düzeye indirmeyen belediyelerin bu Kanun kapsamındaki işleri, DSI'nin yatırım programına alınmaz.”

(19) 20/11/1981 tarihli ve 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 2'nci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) İçme, kullanma ve endüstri suyu ihtiyaçlarının sağlanması ve ihtiyaç sahiplerine dağıtılması için; kendilerine tahsis edilen su kaynaklarından abonelere ulaşıncaya kadar her türlü tesisin etüt ve projesini yapmak veya yaptırmak, bu projelere göre tesisleri kurmak veya kurdurmak, kurulu olanları devralıp işletmek ve bunların bakım ve onarımını yapmak, yaptırmak ve gerekli yenilemelere girişmek,

b) Kullanılmış sular ile yağış sularının toplanması, atıksu ve yağmur suyu altyapı sistemlerinin ayrı sistemler olarak düzenlenmesi, yerleşim yerlerinden uzaklaştırılması ve zararsız bir biçimde boşaltma yerine ulaştırılması, yağmur suyunun depolanması için gerekli altyapı çalışmaları yapmak, veya bu sulardan yeniden yararlanılması için abonelerden başlanarak bu suların toplanacakları veya bırakılacakları noktaya kadar her türlü tesisin etüt ve projesini yapmak veya yaptırmak; gerektiğinde bu projelere göre tesisleri kurmak ya da kurdurmak; kurulu olanları devralıp işletmek ve bunların bakım ve onarımını yapmak, yaptırmak ve gerekli yenilemelere girişmek,”

(20) 2560 sayılı Kanununun 20'nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ Kanalizasyon şebekesine verilmesi sakıncalı maddeler için gereken tedbir ve düzenlemeler, 2872 sayılı Çevre Kanunu hükümleri çerçevesinde Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığının uygun görüşü alınarak Genel Müdürlükçe çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir. İçme suyu alınan havzaların korunmasına ilişkin tedbir ve düzenlemeler ise Tarım ve Orman Bakanlığınca çıkarılan yönetmelik hükümlerine tabidir.

Bu maddede belirtilen yönetmeliklerin hükümlerine aykırı davranışta bulunanların meydana getirdiği zarar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Kanun uyarınca sebep olanlara ödettilir ve su havzaları için zararlı tesis ve yapılar tebligat üzerine ilgisince kaldırılır. Verilen süre içinde kaldırılmayanlar Genel Müdürlükçe kaldırılır ve giderleri ilgiliden tahsil edilir. Ayrıca, kanalizasyon şebekesi ile içme suyu alınan havzalara zarar verenler ve bunları kirletenler hakkında Türk Ceza Kanununun Devlet malına karşı suç işleyenlere ilişkin hükümlerince kovuşturma yapılır.

(21) 2560 sayılı Kanununun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 25- Yağmur sularının uzaklaştırılması ile ilgili tesislerin yapılması veya bu tip tesislerin işletilmesi İSKİ tarafından yerine getirilir.”

(22) 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 22 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“3) Sondaj makinesi veya kuleleri Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından tescil edilerek kayıt altına alınır. Tescil belgesi bulunmayan sondaj makinesi veya kuleleri ile nakil vasıtaları tescil belgesi ibraz edilene kadar trafikten men edilir.”

(23) 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “ruhsat eki etüt ve projelere” ibaresinden sonra gelmek üzere, “Ek Madde 13'e” ibaresi eklenmiştir.

(24) 3194 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 13- İklim değişikliğine uyum ve binalarda su verimliliğinin sağlanması için; bina içi su tesisatları, yağmur suyu hasadı ve gri su sistemleri Bakanlıkça belirlenen usûl ve esaslara göre projelendirilir ve su verimliliği sağlayan ekipmanlar kullanılır. Yapı ruhsatı aşamasında bu yükümlülüğünü yerine getireceğini gösterir proje ve belgeler, ilgili kuruma sunulmadıkça yapı ruhsatı verilmez.”

(25) 9/5/1985 tarihli ve 3202 sayılı Köye Yönelik Hizmetler Hakkında Kanununun 2 nci maddesinin (d) bendinin sonuna “, içme-kullanma suyu tarifelerini belirlemek,” ibaresi eklenmiştir.

(26) 3202 sayılı Kanununun 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“Köy ve bağlı yerleşme birimleri ile askeri garnizonlara içme-kullanma suyu temini maksadıyla açılacak kuyular için Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü’nden belge alınır.”

(27) 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (r) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“r) Su ve kanalizasyon hizmetlerini yürütmek, bunun için gerekli baraj ve diğer tesisleri kurmak, kurdurmak ve işletmek; taşkın yönetim planlarına uygun olarak derelerin ıslahını yapmak; kendilerine tahsis edilen su kaynaklarından kaynak suyu veya arıtma sonunda üretilen suları pazarlamak.”

(28) 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Müktesep haklar saklı kalmak üzere; kendilerine tahsis edilen su kaynaklarından içme, kullanma ve endüstri suyu sağlamak; atıksu ve yağmur suyu altyapı sistemlerini ayrık sistemler olarak düzenlemek; yağmur suyunun depolanması için gerekli altyapı çalışmalarını yapmak, atıksuyun arıtılması ve yağmur suyunun uzaklaştırılmasını sağlamak; bunlar için gerekli tesisleri kurmak, kurdurmak, işletmek ve işlettmek; tahsis edilen su kaynaklarını işletmek ve işlettmek.

(29) 5686 sayılı Kanununun 14 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Kaplıca maksatlı kullanımlar hariç olmak üzere ruhsat sahibi, kullanım sonrası açığa çıkacak akışkanı yeraltı suyunu kirletmeyecek şekilde çekildiği formasyona reenjekte etmekle yükümlüdür. Ancak formasyonun fiziksel ve kimyasal özellikleri nedeniyle reenjeksiyonun gerçekleşmediğinin MTA tarafından onaylanması halinde, çevre kirlenmesini önleyecek tedbirler alınarak deşarj yapılır. Jeotermal kaynaklı suların ve kaplıca sularının alıcı ortama deşarjına ilişkin usûl ve esaslar çevresel kalite standartları esas alınarak Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

(30) 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce Yürütülen Hizmetler Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ek Madde 16- Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, mülkiyetinde bulunan taşınır ve taşınmaz malları tarım ve hayvancılık faaliyetlerinde kullanılmak üzere Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğüne doğrudan kiralayabilir veya adı geçen kurum lehine irtifak hakkı tesis edebilir. Bu kapsamda yapılan kiralama ve irtifak hakkı tesisine ilişkin sözleşmelerde 8/9/1983 tarihli ve 2886 Sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz.”

(31) 9/5/1960 tarihli ve 7478 sayılı Köy İçme Suları Hakkında Kanununun 10 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İçme-kullanma suyu hizmet bedeli, 9/5/1985 tarihli ve 3202 sayılı Köye Yönelik Hizmetler Hakkında Kanun kapsamında belirlenen tarifelere uygun surette tahakkuk ettirilerek tahsil edilir.”

Mevcut su tahsis ve su kullanım izin belgeleri, süreleri ile durumları

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunun yayımlandığı tarihten önce yapılmış olan tahsise ve izne ilişkin bütün bilgi ve belgeler, ilgililerce Kanunun yayımlandığı tarihten itibaren bir yıl içerisinde DSİ'ye verilir ve bu tahsislere ilişkin işlemler DSİ tarafından yürütülür.

(2) Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce içme suyu amacı hariç olmak üzere süre belirtilmeden yapılmış yerüstü su tahsisleri, Kanunun yayımlanmasından itibaren beş yıl süre ile devam eder, beş yılın akabinde tahsis miktarı ve süresi DSİ tarafından yeniden belirlenir.

(3) Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce, miktar belirtilmeden yapılmış yerüstü su tahsislerinin kullanıcıları, Kanunun yayımlanmasından itibaren üç yıl içerisinde güncel ihtiyaç ve hidrolojik verilerle DSİ'ye başvurmak zorundadır. Üç yıl içerisinde başvuru yapmayanların su tahsisleri iptal edilir.

(4) Doğal mineralli sulara ilişkin olarak verilmiş olan arama ve işletme ruhsatları hakkında su tahsis süreleri haricinde 5686 sayılı Jeotermal Kaynaklar ve Doğal Mineralli Sular Kanunu uygulanmaya devam olunur.

Ölçüm sistemleri ve Ulusal Su Bilgi Sistemi

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanunun 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrası ile 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası kapsamında yer alan mükellefiyetler bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içinde yerine getirilir.

Su verimliliği belgesinin alınması ve verimlilik uygulamaları

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince su verimliliği belgesini almakla yükümlü olanlar, Kanunun yürürlüğe giriş tarihinden itibaren bir yıl içinde mavi su verimliliği belgesini alır. Mavi su verimliliği belgesinin alınmasını müteakip, yerel yönetimler en geç üç yıl; organize sanayi bölgeleri, endüstriyel işletmeler, havaalanları, üniversiteler, konaklamalı turizm tesisleri ve tarımsal sulama işletmeleri en geç beş yıl içerisinde yeşil su verimliliği belgesini alır, yeşil su verimliliği belgesinin alınmasını müteakip beş yıl içerisinde turkuaz su verimliliği belgesini alır.

Yürürlük

MADDE 18- (1) Bu Kanunun;

a) 14 üncü maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları yayımlandığı tarihten itibaren beş yıl sonra,

b) Diğer maddeleri yayımlandığı tarihte,
yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 19- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.